A TÖRVÉNYSZÉK ÍTÉLETE (kibővített első tanács)

2025. január 15.*

„Közös kül- és biztonságpolitika – Az ukrajnai helyzetet destabilizáló orosz intézkedések miatt hozott korlátozó intézkedések – A korlátozó intézkedések hatálya alá tartozó személyek, szervek és szervezetek jegyzéke – A felperes nevének a jegyzékekbe történő felvétele és a jegyzékeken való fenntartása – A meghallgatáshoz való jog – Indokolási kötelezettség – Értékelési hiba – Arányosság – A vállalkozás szabadsága – Megsemmisítés iránti kereset”

A T-193/23. sz. ügyben,

a **MegaFon OAO** (székhelye: Moszkva [Oroszország], képviselik: V. Villante, D. Rovetta, M. Campa, M. Moretto, M. Pirovano és B. Bonafini ügyvédek)

felperes

az **Európai Unió Tanácsa** (képviselik: E. Nadbath és V. Piessevaux, meghatalmazotti minőségben)

alperes ellen,

támogatja:

az **Európai Bizottság** (képviselik: M. Carpus Carcea, C. Georgieva és L. Puccio, meghatalmazotti minőségben)

beavatkozó fél,

A TÖRVÉNYSZÉK (kibővített első tanács),

a tanácskozások során tagjai: R. Mastroianni, a tanács elnökeként eljárva, M. Brkan, I. Gâlea (előadó), Tóth T. és S. L. Kalėda bírák,

hivatalvezető: H. Eriksson tanácsos,

tekintettel az eljárás írásbeli szakaszára,

tekintettel a 2024. július 3-i tárgyalásra,

meghozta a következő

* Az eljárás nyelve: francia.

Ítéletet

1 Az EUMSZ 263. cikken alapuló keresetében a felperes, a MegaFon OAO egyrészt az ukrajnai helyzetet destabilizáló orosz intézkedések miatt hozott korlátozó intézkedésekről szóló 2014/512/KKBP határozat módosításáról szóló, 2023. február 25-i (KKBP) 2023/434 tanácsi határozat (HL 2023. L 59. I., 593. o.) és az ukrajnai helyzetet destabilizáló orosz intézkedések miatt hozott korlátozó intézkedésekről szóló 833/2014/EU rendelet módosításáról szóló, 2023. február 25-i (EU) 2023/427 tanácsi rendelet (HL 2023. L 59. I., 6. o.; helyesbítés: HL 2023. L 68., 181. o.; a továbbiakban együttesen: eredeti jogi aktusok), másrészt az ukrajnai helyzetet destabilizáló orosz intézkedések miatt hozott korlátozó intézkedésekről szóló 2014/512/KKBP határozat módosításáról szóló, 2023. július 20-i (KKBP) 2023/1517 tanácsi határozat (HL 2023. L 184., 40. o.; a továbbiakban: 2023. júliusi jogi aktus), harmadrészt pedig az ukrajnai helyzetet destabilizáló orosz intézkedések miatt hozott korlátozó intézkedésekről szóló 2014/512/KKBP határozat módosításáról szóló, 2024. január 29-i (KKBP) 2024/422 tanácsi határozat (HL L 2024/422, a továbbiakban: 2024. januári jogi aktus) megsemmisítését kéri annyiban, amennyiben ezen jogi aktusok (a továbbiakban: megtámadott jogi aktusok) mindegyike felveszi a nevét az ukrajnai helyzetet destabilizáló orosz intézkedések miatt hozott korlátozó intézkedésekről szóló, 2014. július 31-i 2014/512/KKBP tanácsi határozat (HL 2014. L 229., 13. o.) és az ukrajnai helyzetet destabilizáló orosz intézkedések miatt hozott korlátozó intézkedésekről szóló, 2014. július 31-i 833/2014/EU tanácsi rendelet (HL 2014. L 229., 1. o.; helyesbítések: HL 2014. L 246., 59. o.; HL 2022. L 114., 214. o.; HL 2022. L 210., 20. o.) mellékletében szereplő jegyzékekbe (a továbbiakban: vitatott jegyzékek), és e jegyzékeken fenntartja.

I. A jogvita előzményei

2 A felperes Moszkvában (Oroszország) székhellyel rendelkező részvénytársaság, amely távközlési és mobiltelefon-szolgáltatóként tevékenykedik a távközlési ágazatban.

3 A jelen ügy az Ukrajna területi integritását, szuverenitását és függetlenségét aláásó vagy fenyegető intézkedések, és különösen az Oroszországi Föderáció 2022. február 24-i katonai agressziója miatt elfogadott korlátozó intézkedések összefüggésébe illeszkedik.

4 2014. július 31-én, tekintettel az ukrajnai helyzet súlyosságára – a 2014 márciusában bizonyos természetes és jogi személyekre vonatkozóan elfogadott utazási korlátozások, valamint vagyoni eszközök befagyasztása ellenére – az Európai Unió Tanácsa az EUSZ 29. cikk alapján elfogadta a 2014/512 határozatot annak érdekében, hogy célzott korlátozó intézkedéseket vezessen be a tőkepiacokhoz való hozzáférés, a védelmi ipar, a kettős felhasználású termékek és az érzékeny technológiák területén.

5 A Tanács ugyanezen a napon az EUMSZ 215. cikk alapján elfogadta a 833/2014 rendeletet, amely részletesebb rendelkezéseket tartalmaz annak érdekében, hogy mind az Európai Unió, mind pedig a tagállamok szintjén érvényt szerezzen a 2014/512 határozatban foglalt előírásoknak.

6 E korlátozó intézkedések deklarált célja az volt, hogy az Oroszországi Föderáció – Ukrajna területi integritásának, szuverenitásának és függetlenségének aláásására irányuló – intézkedéseinek költségei megnövekedjenek, továbbá hogy előmozdítsák a válság békés rendezését.

7 2022. február 24-én az Oroszországi Föderáció katonai műveletet indított Ukrajnában.

8 Ebben az összefüggésben és az EUSZ 29. cikk alapján a Tanács 2022. február 25-én elfogadta a (KKBP) 2022/327 határozatot (HL 2022. L 48., 1. o.), 2022. április 8-án a (KKBP) 2022/578 határozatot (HL 2022. L 111., 70. o.), 2022. július 21-én pedig a (KKBP) 2022/1271 határozatot (HL 2022. L 193., 196. o.), mindhármat a 2014/512 határozat módosítására (a továbbiakban: módosított 2014/512 határozat). Ezenkívül az EUMSZ 215. cikk alapján 2022. február 25-én elfogadta az (EU) 2022/328 rendeletet (HL 2022. L 49., 1. o.; helyesbítés: HL 2022. L 114., 212. o.), 2022. április 8-án az (EU) 2022/576 rendeletet (HL 2022. L 111., 1. o.; HL 2022. L 190., 191. o.; HL 2022. L 202., 58. o.), 2022. július 21-én pedig az (EU) 2022/1269 rendeletet (HL 2022. L 193., 1. o.), mindhármat a 833/2014 rendelet módosítására (a továbbiakban: módosított 833/2014 rendelet).

9 A módosított 2014/512 határozat 3. cikkének (1) és (2) bekezdése a következőket írja elő:

„(1) Tilos tagállam állampolgára által vagy tagállam területéről vagy tagállam lobogója alatt közlekedő hajón vagy légi járművön az (EU) 2021/821 európai parlamenti és tanácsi rendelet I. mellékletében felsorolt bármely kettős felhasználású termék és technológia bármely oroszországi természetes vagy jogi személy, szervezet vagy szerv számára vagy oroszországi felhasználásra történő, közvetlen vagy közvetett eladása, szolgáltatása, átadása vagy kivitele, függetlenül attól, hogy azok a tagállamok területéről származnak-e.

(2) Tilos:

a) közvetlenül vagy közvetve bármely oroszországi természetes vagy jogi személy, szervezet vagy szerv számára vagy oroszországi felhasználásra olyan technikai segítségnyújtást biztosítani, brókertevékenységet folytatni vagy egyéb szolgáltatást nyújtani, amely az (1) bekezdésben említett termékekhez vagy technológiákhoz, továbbá az említett termékek és technológiák rendelkezésre bocsátásához, gyártásához, karbantartásához és használatához kapcsolódik;

b) közvetlenül vagy közvetve bármely oroszországi természetes vagy jogi személy, szervezet vagy szerv számára vagy oroszországi felhasználásra az (1) bekezdésben említett termékekhez és technológiákhoz kapcsolódó finanszírozást vagy pénzügyi segítségnyújtást biztosítani az ilyen termékek és technológiák eladásához, szolgáltatásához, átadásához vagy kiviteléhez, vagy a kapcsolódó technikai segítségnyújtás, brókertevékenység és egyéb szolgáltatások biztosításához.”

10 E cikk (4) és (5) bekezdése a következő engedélyezési rendszert írja elő, amelyet a módosított 2014/512 határozat 3a. cikkének (4) és (5) bekezdése szintén azonos módon tartalmaz:

„(4) Az e cikk (1) és a (2) bekezdésétől eltérve és az (EU) 2021/821 rendelet szerinti engedélyezési követelmények sérelme nélkül, az illetékes hatóságok engedélyezhetik kettős felhasználású termékek és technológiák – nem katonai felhasználás céljából és nem katonai végfelhasználók számára történő – eladását, szolgáltatását, átadását vagy kivitelét, illetve a kapcsolódó technikai vagy pénzügyi segítségnyújtást, miután megállapították, hogy e termékeket vagy technológiákat, vagy a kapcsolódó technikai vagy pénzügyi segítségnyújtást a következőkre szánják: a) az Unió, a tagállamok kormányai és Oroszország kormánya közötti, tisztán polgári ügyekben folytatott együttműködés; b) az űrprogramokhoz kapcsolódó kormányközi együttműködés; c) a polgári célú nukleáris képességek működtetése, karbantartása, fűtőanyag-utókezelése és biztonsága, valamint a polgári célú nukleáris együttműködés, különösen a kutatás és fejlesztés területén; d) a tengerészeti biztonság; e) polgári célra szánt, nyilvánosan nem hozzáférhető elektronikus hírközlő hálózatok, amelyek nem képezik állami ellenőrzés alatt álló, vagy több mint 50%-os állami tulajdonban lévő szervezet tulajdonát; f) valamely tagállam vagy partnerország joga szerint

bejegyzett vagy létrehozott jogi személy, szervezet vagy szerv tulajdonában, illetőleg kizárólagos vagy közös ellenőrzése alatt álló szervezetek általi kizárólagos felhasználás; g) az Unió, a tagállamok és a partnerországok diplomáciai képviseletei, többek között a küldöttségek, a nagykövetségek és a missziók általi felhasználás; h) oroszországi természetes és jogi személyek, szervezetek és szervek – kivéve Oroszország kormányát és az említett kormány közvetlen vagy közvetett irányítása alatt álló vállalkozásokat – számára a kiberbiztonság és információbiztonság biztosítása.

[…]

(5) E cikk (1) és a (2) bekezdésétől eltérve és az (EU) 2021/821 rendelet szerinti engedélyezési követelmények sérelme nélkül, az illetékes hatóságok engedélyezhetik kettős felhasználású termékek és technológiák – nem katonai felhasználásra és nem katonai végfelhasználók számára történő – eladását, szolgáltatását, átadását vagy kivitelét, vagy a kapcsolódó technikai vagy pénzügyi segítségnyújtást, miután megállapították, hogy az ilyen termékek vagy technológiák, illetve a kapcsolódó technikai vagy pénzügyi segítségnyújtás 2022. február 26. előtt megkötött szerződések teljesítéséhez vagy az ilyen szerződésekhez kapcsolódó kiegészítő szerződések teljesítéséhez szükséges, feltéve, hogy az engedélyt [2022. május 1-je] előtt kérelmezik.”

11 A módosított 2014/512 határozat 3. cikkének (7) bekezdése a következőket írja elő:

„Az engedélykérelmek e cikk (4) és (5) bekezdésével összhangban történő elbírálásakor az illetékes hatóságok nem adhatnak engedélyt, amennyiben alapos indokkal feltételezik, hogy:

i. a végfelhasználó a IV. mellékletben foglalt katonai végfelhasználó, természetes vagy jogi személy, szervezet vagy szerv lehet, illetve hogy a termékek végfelhasználása katonai célú lehet, kivéve, ha az (1) bekezdésben említett termékek és technológiák eladása, szolgáltatása, átadása vagy kivitele, illetve a kapcsolódó technikai vagy pénzügyi segítségnyújtás a 3b. cikk (1) bekezdésének a) pontja alapján engedélyezett.”

12 A határozat 3a. cikkének (1) bekezdése a következőképpen rendelkezik:

„(1) Tilos olyan termékek és technológiák – függetlenül attól, hogy azok az Unióból származnak-e – közvetlenül vagy közvetve történő eladása, szolgáltatása, átadása vagy kivitele oroszországi természetes vagy jogi személyek, szervezetek vagy szervek számára vagy oroszországi felhasználásra, amelyek hozzájárulhatnak Oroszország katonai és technológiai megerősítéséhez, vagy a védelmi és biztonsági ágazat fejlesztéséhez.”

13 Az említett 3a. cikk (2) bekezdése átveszi a módosított 2014/512 határozat 3. cikke (2) bekezdésének szövegét.

14 Az említett 3a. cikk (7) bekezdése átveszi a módosított 2014/512 határozat 3. cikke (7) bekezdésének szövegét.

15 A módosított 2014/512 határozat 3b. cikkének (1) bekezdése a következőképpen rendelkezik:

„A IV. mellékletben felsorolt természetes vagy jogi személyek, szervezetek vagy szervek tekintetében, továbbá e határozat 3. és 3a. cikkétől eltérve és az (EU) 2021/821 rendelet szerinti engedélyezési követelmények sérelme nélkül, a tagállamok illetékes hatóságai csak azt követően

engedélyezhetik a kettős felhasználású termékek és technológiák, valamint az e határozat 3a. cikkében említett termékek és technológiák eladását, szolgáltatását, átadását vagy kivitelét, illetve a kapcsolódó technikai vagy pénzügyi segítségnyújtást, miután megállapították, hogy:

a) az ilyen termékekre vagy technológiákra, illetve a kapcsolódó technikai vagy pénzügyi segítségnyújtásra az emberi egészségre és biztonságra vagy a környezetre valószínűleg súlyos és jelentős hatást gyakorló esemény sürgős megelőzése vagy hatásainak enyhítése miatt van szükség; vagy

b) az ilyen termékek vagy technológiák, illetve a kapcsolódó technikai vagy pénzügyi segítségnyújtás 2022. február 26. előtt megkötött szerződések teljesítéséhez vagy az ilyen szerződésekhez kapcsolódó kiegészítő szerződések teljesítéséhez szükséges, feltéve, hogy az engedélyt 2022. május 1. előtt kérelmezik.”

16 A módosított 833/2014 rendelet 2. cikkének (1), (2), (4) és (5) bekezdése, valamint 2a. cikkének (1), (2), (4) és (5) bekezdése lényegében átveszi a módosított 2014/512 határozat 3. cikke (1), (2), (4) és (5) bekezdésének, illetve 3a. cikke (1), (2), (4) és (5) bekezdésének szövegét. Hasonlóképpen, a módosított 833/2014 rendelet 2. cikkének (7) bekezdése, 2a. cikkének (7) bekezdése és 2b. cikke lényegében megismétli a módosított 2014/512 határozat 3. cikke (7) bekezdésének, 3a. cikke (7) bekezdésének és 3b. cikkének tartalmát.

17 2023. február 25-én a Tanács elfogadta az eredeti jogi aktusokat, és a felperes nevét felvették e jogi aktusokban foglalt vitatott jegyzékek 499. pontjába.

18 A 2023/434 határozatnak a 2023/427 rendelet (4) preambulumbekezdése által átvett (10) preambulumbekezdése szerint „[a vitatott jegyzékeket] 96 bejegyzés[sel egészítették ki], nevezetesen az Ukrajnával szembeni agresszív háborúban Oroszország katonai és ipari bázisát közvetlenül támogató szervezetek jegyzékét, amely szervezetekre szigorúbb kiviteli korlátozások vonatkoznak a kettős felhasználású termékek és technológiák, valamint az olyan termékek és technológiák tekintetében, amelyek hozzájárulhatnak Oroszország védelmi és biztonsági ágazatának technológiai megerősítéséhez”.

19 2023. március 1-jei levelében a felperes azt kérte a Tanácstól, hogy bocsássa rendelkezésére a rá vonatkozó korlátozó intézkedések elfogadásának alapjául szolgáló információkat és bizonyítékokat. Ezenkívül a felperes jelezte, hogy fenntartja magának a jogot arra, hogy észrevételeket nyújtson be, és a Tanácstól a nevének a vitatott jegyzékekbe való felvételéről szóló határozatának felülvizsgálatát kérje.

20 Mivel a Tanács erre nem válaszolt, a felperes a 2023. március 17-i levelében megismételte kérelmét.

21 2023. március 31-i levelében a Tanács jelezte, hogy nem köteles közölni a vitatott jegyzékeken szereplő személyekkel és szervezetekkel az e jegyzékekbe való felvételük indokait, és hogy a felperes nevének e jegyzékekbe való felvételét igazoló valamennyi információ szerepel a módosított 2014/512 határozat 3. és 3b. cikkében, a módosított 833/2014 rendelet 2., 2a. és 2b. cikkében, valamint a 2023/434 határozat (10) preambulumbekezdésében és a 2023/427 rendelet (4) preambulumbekezdésében.

II. A kereset benyújtását követően bekövetkezett tények

22 A 2014/512 határozat módosításáról szóló, 2023. június 23-i (KKBP) 2023/1217 tanácsi határozat (HL 2023. L 159. I., 451. o.), valamint a 833/2014 rendelet módosításáról szóló, 2023. június 23-i (EU) 2023/1214 tanácsi rendelet (HL 2023. L 159. I., 1. o.) értelmében a vitatott jegyzékek módosultak, többek között az alábbi bevezető szöveggel kiegészítve:

„Ez a melléklet azokat a természetes vagy jogi személyeket, szervezeteket és szerveket sorolja fel, akik, illetve amelyek katonai végfelhasználók, Oroszország katonai-ipari bázisának részét képezik, vagy kereskedelmi vagy egyéb kapcsolatban állnak Oroszország védelmi és biztonsági ágazatával, vagy egyéb módon támogatják azt. E természetes vagy jogi személyek, szervezetek vagy szervek hozzájárulnak Oroszország katonai és technológiai megerősítéséhez vagy Oroszország védelmi és biztonsági ágazatának fejlesztéséhez. Közéjük tartoznak Oroszországtól eltérő harmadik országbeli természetes vagy jogi személyek, szervezetek vagy szervek. E mellékletbe való felvételük nem jár a tevékenységeikért való felelősség azon joghatóságnak tulajdonításával, amelyben működnek.”

23 A Tanács 2023. július 20-án elfogadta az 2023. júliusi jogi aktust.

24 2023. július 24-én a Tanács levelet küldött a felperesnek, amelyben tájékoztatta őt a szóban forgó korlátozó intézkedések vele szembeni meghosszabbításáról.

25 2023. november 30-án a felperes levelet küldött a Tanácsnak, amelyben azt kérte, hogy vizsgálja felül az említett intézkedések meghosszabbításáról szóló határozatát, valamint hozzáférést kért az összes releváns dokumentumhoz.

26 2024. január 29-én a Tanács elfogadta a 2024. januári jogi aktust, amely alapján a felperes neve továbbra is szerepel a vitatott jegyzékeken.

27 2024. január 30-án a Tanács válaszolt a felperes 2023. november 30-i levelére.

III. A felek kérelmei

28 A felperes azt kéri, hogy a Törvényszék:

– semmisítse meg a megtámadott jogi aktusokat annyiban, amennyiben e jogi aktusok felveszik a nevét a vitatott jegyzékekbe, és a nevét e jegyzékeken fenntartják;

– a Tanácsot kötelezze az eljárás költségeinek viselésére, az Európai Bizottságot pedig a beavatkozásával kapcsolatos költségek viselésére.

29 A Tanács – a Bizottság támogatásával – azt kéri, hogy a Törvényszék:

– utasítsa el a keresetet;

– másodlagosan, a megtámadott jogi aktusok megsemmisítése esetén tartsa fenn azok időbeli hatályát az Európai Unió Bírósága alapokmánya 56. cikkének első bekezdésében előírt fellebbezési határidő lejártának napjáig, vagy fellebbezés esetén e fellebbezés esetleges elutasításáig;

– a felperest kötelezze a költségek viselésére.

IV. A jogkérdésről

A. A felperes által előterjesztett további bizonyítékok elfogadhatóságáról

30 2024. június 19-i levelében a felperes a Törvényszék eljárási szabályzata 85. cikkének (3) bekezdése alapján további bizonyítékokat terjesztett elő. A Tanács és a Bizottság vitatja e bizonyítékok elfogadhatóságát.

31 Emlékeztetni kell arra, hogy az eljárási szabályzat 85. cikkének (3) bekezdése értelmében az eljárás szóbeli szakaszának befejezését, illetve a Törvényszék azon határozatát megelőzően, hogy az eljárás szóbeli szakaszának mellőzésével határozzon, a felperes és az alperes kivételesen további bizonyítékokat terjeszthet elő vagy ajánlhat fel, feltéve hogy a késedelmes előterjesztés vagy felajánlás igazolt.

32 A jelen ügyben meg kell állapítani, hogy a felperes nem terjeszt elő olyan bizonyítékokat, amelyek igazolhatnák a szóban forgó további, dokumentumok formáját öltő bizonyítékok késedelmes előterjesztését.

33 Márpedig, amint arra a Tanács a Bizottság támogatása mellett rámutat, az AE.9 és az AE.11. mellékletben szereplő dokumentumok kivételével valamennyi dokumentumot már a keresetlevél benyújtása előtt közzétették vagy közölték. Az AE.9. mellékletben szereplő dokumentum a felperesnek 2023. november 9-én megadott engedélyre vonatkozik. Hasonlóképpen, az AE.11. mellékletben szereplő dokumentum egy 2023. október 27-i keltezésű, a felperes kérésére neki címzett levél. Így a felperesnek a kiállításuktól kezdve tudnia kellett e dokumentumokról, és azokat legkésőbb a második kiigazítási beadványának mellékleteként benyújthatta volna.

34 E körülmények között meg kell állapítani, hogy a felperes az eljárási szabályzat 85. cikkének (3) bekezdése értelmében nem igazolta a 2024. június 19-én benyújtott további bizonyítékok késedelmes előterjesztését. Következésképpen e bizonyítékok elfogadhatatlanok, és azokat a Törvényszék a jelen kereset vizsgálata során nem veszi figyelembe.

B. Az ügy érdeméről

35 A felperes négy jogalapra hivatkozik, amelyek közül az elsőt a védelemhez való jog és a hatékony bírói jogvédelemhez való jog megsértésére, a másodikat az indokolási kötelezettség megsértésére, a harmadikat értékelési hibára, a negyediket pedig az arányosság elvének megsértésére alapítja.

36 A Törvényszék célszerűnek tartja először a második jogalapot, majd az első, a harmadik és a negyedik jogalapot megvizsgálni.

1. Az indokolási kötelezettség megsértésére alapított, második jogalapról

37 A felperes azzal érvel, hogy a Tanács nem terjesztett elő egyetlen egyedi indokot sem a nevének a vitatott jegyzékekbe való felvételének igazolására, és nem közölte vele azokat a konkrét indokokat sem, amelyek alapján arra a következtetésre jutott, hogy a felperes az orosz katonai és ipari bázist közvetlenül támogató szervezet, így nem ismerhette meg azokat az okokat, amelyek miatt a nevét e jegyzékekbe felvették.

38 A felperes szerint a 2023/434 határozat (10) preambulumbekezdésének, a módosított 2014/512 határozat 3. cikke (7) bekezdésének, 3a. cikke (7) bekezdésének és 3b. cikkének együttes olvasata, amelyekre a Tanács a beadványaiban hivatkozott, nem teszi lehetővé számára azon indokok megértését, amelyek miatt a nevét felvették a vitatott jegyzékekbe. Semmi nem utal arra, hogy nevét azért vették-e jegyzékbe, mert kettős felhasználású termékeket és technológiákat, vagy olyan termékeket és technológiákat szállít, amelyek hozzájárulhatnak Oroszország katonai és technológiai megerősítéséhez vagy a védelmi és biztonsági ágazat fejlesztéséhez.

39 A felperes azt is kifejti, hogy a jelen ügy eltér a Tanács által hivatkozott ítélkezési gyakorlat alapjául szolgáló ügyektől.

40 A Bizottság által támogatott Tanács vitatja ezt az érvelést.

41 Az EUMSZ 296. cikk második bekezdése szerint „[a] jogi aktusoknak indokolást kell tartalmazniuk”. Ezenkívül az Európai Unió Alapjogi Chartája (a továbbiakban: Charta) 41. cikke (2) bekezdésének c) pontja értelmében a megfelelő ügyintézéshez való jog magában foglalja többek között „az igazgatási szervek azon kötelezettségét, hogy döntéseiket indokolják”.

42 Emlékeztetni kell arra, hogy a sérelmet okozó jogi aktus indokolására vonatkozó kötelezettségnek, amely a védelemhez való jog tiszteletben tartására vonatkozó elvből következik, a célja egyrészt az érintettnek elegendő tájékoztatás nyújtása annak eldöntéséhez, hogy a jogi aktus megalapozott-e, vagy hogy tartalmaz-e esetleg az érvényességének vitatását uniós bíróság előtt lehetővé tévő valamilyen hibát, másrészt pedig annak lehetővé tétele, hogy az uniós bíróság felülvizsgálhassa e jogi aktus jogszerűségét (lásd: 2022. július 27-i RT France kontra Tanács ítélet, T-125/22, EU:T:2022:483, 102. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

43 Az állandó ítélkezési gyakorlat szerint az EUMSZ 296. cikkben és a Charta 41. cikke (2) bekezdésének c) pontjában előírt indokolásnak a megtámadott jogi aktus jellegéhez és elfogadási körülményeihez kell igazodnia. A jogi aktust kibocsátó intézmény érvelésének olyan világosan és félreérthetetlenül kell belőle kitűnnie, hogy lehetővé tegye az érintett számára a meghozott intézkedés indokainak megismerését és a hatáskörrel rendelkező bíróság számára a felülvizsgálat elvégzését. Az indokolási kötelezettséget az adott eset összes körülményére tekintettel kell értékelni (lásd: 2018. szeptember 13-i DenizBank kontra Tanács ítélet, T-798/14, EU:T:2018:546, 70. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

44 Nem követelmény, hogy az indokolás az összes releváns ténybeli és jogi elemet tartalmazza, minthogy az indokolás megfelelőségét nemcsak a szövegére, hanem a körülményeire, valamint az adott tárgyra vonatkozó jogszabályok összességére figyelemmel is kell értékelni. Konkrétabban, egyfelől valamely sérelmet okozó jogi aktus akkor kellően indokolt, ha az érintett előtt ismert olyan összefüggésben került sor az elfogadására, amely lehetővé teszi a vele szemben hozott intézkedés terjedelmének megértését. Másfelől az aktus indokolása pontossága mértékének arányosnak kell lennie az anyagi lehetőségekkel, és azon technikai feltételekkel vagy határidővel,

amelyek között, illetve amelyen belül meg kell hozni (lásd: 2022. július 27-i RT France kontra Tanács ítélet, T-125/22, EU:T:2022:483, 103. és 104. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat; 2023. szeptember 20-i Mordashov kontra Tanács ítélet, T-248/22, nem tették közzé, EU:T:2023:573, 46. és 47. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

45 Meg kell jegyezni, hogy a jelen ügyben a megtámadott jogi aktusok releváns rendelkezései a felperes tekintetében egyedi korlátozó intézkedéseknek minősülnek (lásd ebben az értelemben: 2018. szeptember 13-i Almaz-Antey kontra Tanács ítélet, T-515/15, nem tették közzé, EU:T:2018:545, 86. pont).

46 Márpedig az ítélkezési gyakorlat pontosította, hogy a valamely korlátozó intézkedést előíró tanácsi aktus indokolásának nemcsak ezen intézkedés jogalapját kell azonosítania, hanem meg kell határoznia azokat az egyedi és konkrét okokat, amelyek miatt a Tanács mérlegelési jogköre gyakorlása során úgy ítéli meg, hogy az érintettel szemben ilyen intézkedést kell hozni (2014. július 3-i National Iranian Tanker Company kontra Tanács ítélet, T-565/12, EU:T:2014:608, 38. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat; lásd továbbá ebben az értelemben: 2017. január 25-i Almaz-Antey Air and Space Defence kontra Tanács ítélet, T-255/15, nem tették közzé, EU:T:2017:25, 55. pont).

47 Először is emlékeztetni kell arra, hogy a szóban forgó korlátozó intézkedések összessége a 2014/512 határozat fenti 9–16. pontban felidézett releváns rendelkezéseinek elfogadását megelőző nemzetközi feszültség – felperes által ismert – összefüggésébe illeszkedik. A 2014/512 határozat (1)–(8) preambulumbekezdéséből kitűnik, hogy ezen intézkedéseknek az a deklarált célja, hogy megnöveljék az Oroszországi Föderáció – Ukrajna területi integritásának, szuverenitásának és függetlenségének aláásására irányuló – intézkedéseinek költségeit, továbbá hogy előmozdítsák a válság békés rendezését. A 2014/512 határozat így ismerteti az elfogadásához vezető általános helyzetet és az általa elérni kívánt általános célkitűzéseket (lásd ebben az értelemben: 2017. március 28-i Rosneft ítélet, C-72/15, EU:C:2017:236, 123. pont).

48 Másodszor meg kell jegyezni, hogy a módosított 2014/512 határozat 3. cikkének (1) és (2) bekezdése, valamint 3a. cikkének (1) és (2) bekezdése az e rendelkezésekben meghatározott feltételek mellett előírja a kettős felhasználású termékek és technológiák eladásának, szolgáltatásának, átadásának vagy kivitelének tilalmát, a technikai segítségnyújtás, brókertevékenység és egyéb szolgáltatások nyújtásának tilalmát, valamint az érintett termékekhez és technológiákhoz kapcsolódó finanszírozás vagy pénzügyi segítségnyújtás tilalmát bármely oroszországi személy, szervezet vagy szerv vonatkozásában. Egyébiránt az említett határozat 3. cikkének (7) bekezdése és 3a. cikkének (7) bekezdése értelmében lényegében nem adható az említett tilalmaktól eltérést engedő engedély, ha a végfelhasználó a IV. mellékletben felsorolt katonai végfelhasználó, természetes vagy jogi személy, szervezet vagy szerv lehet, vagy ha a szóban forgó termékek végfelhasználása katonai célú lehet.

49 E tekintetben a 2014/512 határozat 3. cikkét és 3a. cikkét módosító 2022/327 határozat (12) preambulumbekezdéséből kitűnik, hogy az ukrajnai helyzet súlyosságára tekintettel a Tanács helyénvalónak ítélte, hogy az Oroszországi Föderáció destabilizáló intézkedéseire reagálva további korlátozó intézkedéseket vezessen be. Ezzel összefüggésben a Tanács úgy ítélte meg, hogy további korlátozásokat kell bevezetni a kettős felhasználású termékek, valamint bizonyos olyan áruk és technológiák kivitelére, szállítására vagy átadására vonatkozóan, amelyek hozzájárulhatnak az orosz védelmi és biztonsági ágazat technológiai fejlesztéséhez.

50 Ezenkívül a 2014/512 határozat módosításáról szóló, 2022. március 15-i (KKBP) 2022/430 tanácsi határozat (HL 2022. L 87. I., 56. o.) (5) preambulumbekezdéséből kitűnik, hogy az ukrajnai helyzet súlyosbodására tekintettel a Tanács szükségesnek ítélte a módosított 2014/512 határozat 3a. cikkében említett termékekre és kettős felhasználású termékekre vonatkozó exportkorlátozások szigorítását.

51 Ezenfelül, amint arra a fenti 18. pont emlékeztet, a 2023/434 határozat (10) preambulumbekezdéséből, valamint a 2023/427 rendelet (4) preambulumbekezdéséből kitűnik, hogy 96 bejegyzést – köztük a felperes nevét – vettek fel a vitatott jegyzékekbe az Ukrajnával szembeni agresszív háborúban Oroszország katonai és ipari bázisát közvetlenül támogató szervezetekként.

52 Ami a 2023. júliusi és 2024. januári jogi aktusokat (a továbbiakban együttesen: fenntartásról szóló jogi aktusok) illeti, ezt az állítást megerősíti a 2023/1217 határozattal módosított 2014/512 határozat, illetve a 2023/1214 rendelettel módosított 833/2014 rendelet IV. melléklete bevezetőjének a fenti 22. pontban hivatkozott szövege.

53 Márpedig meg kell állapítani, hogy a jelen ügyben – a fenti 46. pontban említett ítélkezési gyakorlat értelmében – megfelelnek a megtámadott jogi aktusok preambulumbekezdéseiben és releváns rendelkezéseiben rögzített kritériumoknak azok az egyedi és konkrét okok, amelyek miatt a Tanács a mérlegelési jogkörének gyakorlása során úgy vélte, hogy a felperesnek a szóban forgó intézkedések hatálya alá kell tartoznia.

54 Következésképpen a felperes nevét azzal az indokkal vették fel a vitatott jegyzékekbe, hogy kimerítette a megtámadott jogi aktusok releváns rendelkezéseiben és preambulumbekezdéseiben előírt egyedi és konkrét feltételeket, nevezetesen azt, hogy az orosz katonai és ipari bázist közvetlenül támogató szervezetnek tekinthető.

55 E tekintetben pontosítani kell, hogy a több személyre vonatkozó korlátozó intézkedések elfogadása céljából ugyanazon megfontolások alkalmazása nem zárja ki, hogy az említett megfontolások minden egyes érintett személy esetében kellően konkrét indokolást eredményeznek (lásd: 2018. szeptember 13-i Vnesheconombank kontra Tanács ítélet, T-737/14, nem tették közzé, EU:T:2018:543, 76. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

56 Amint ugyanis arra a fenti 18. és 51. pont emlékeztet, a 2023/434 határozat (10) preambulumbekezdéséből és a 2023/427 rendelet (4) preambulumbekezdéséből kitűnik, hogy a vitatott jegyzékek 96 bejegyzéssel egészültek ki. Az említett (10) preambulumbekezdés pontosítja, hogy ezek között szerepelnek „az Ukrajnával szembeni agresszív háborúban Oroszország katonai és ipari bázisát közvetlenül támogató szervezetek […], amely szervezetekre szigorúbb kiviteli korlátozások vonatkoznak a kettős felhasználású termékek és technológiák, valamint az olyan termékek és technológiák tekintetében, amelyek hozzájárulhatnak Oroszország védelmi és biztonsági ágazatának technológiai megerősítéséhez”. Ezekről a korlátozásokról az említett határozat 3. cikkének (7) bekezdése és 3a. cikkének (7) bekezdése rendelkezik.

57 Márpedig, tekintettel a szóban forgó korlátozó intézkedések elfogadásának időpontjában fennálló politikai háttérre, valamint annak jelentőségére, hogy megakadályozzák az Oroszországi Föderáció katonai és ipari bázisát az Ukrajna elleni agresszív háborújában közvetlenül támogató szervezeteket abban, hogy kettős felhasználású termékeket vagy a módosított 2014/512 határozat 3a. cikkében említett termékeket vásároljanak, tekintettel ezen intézkedések céljára, vagyis az Oroszországi Föderáció – Ukrajna területi integritásának, szuverenitásának és függetlenségének

aláásására irányuló – intézkedései költségeinek növelésére és a válság békés rendezésének előmozdítására, az említett intézkedések deklarált céljának fényében könnyen érthető a Tanács azon döntése, hogy az említett távközlési ágazathoz tartozó szervezetekkel szemben ilyen intézkedéseket fogad el (lásd ebben az értelemben: 2018. szeptember 13-i Almaz-Antey kontra Tanács ítélet, T-515/15, nem tették közzé, EU:T:2018:545, 96. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

58 Ebből következik, hogy a módosított 2014/512 határozat 3. cikkének (7) bekezdésében és 3a. cikkének (7) bekezdésében előírt további korlátozások megállapítása kapcsán a felperes megérthette, hogy azért vették fel a vitatott jegyzékekbe, mert olyan szervezetnek tekintették, amely közvetlenül támogatja Oroszország katonai és ipari bázisát az Ukrajna elleni agresszív háborúban, figyelembe véve azt a körülményt, hogy Oroszország egyik legnagyobb mobiltelefon- és távközlési szolgáltatója, valamint figyelembe véve a megtámadott jogi aktusok elfogadását övező politikai hátteret.

59 E tekintetben, amint arra a Tanács a beadványaiban hivatkozik, korlátozásokat írtak elő a felperessel szemben a kettős felhasználású termékekre, valamint bizonyos olyan termékekre és technológiákra vonatkozóan, amelyek hozzájárulhatnak az orosz védelmi és biztonsági ágazat technológiai megerősítéséhez, annak elkerülése érdekében, hogy a felperes e termékeket megszerezhesse, és azok felhasználásával segítséget nyújthasson az Oroszországi Föderáció Ukrajnával szembeni agressziójához, akár azáltal, hogy távközlési szolgáltatásokat nyújt az orosz hadseregnek, akár azáltal, hogy az Oroszországi Föderáció által megszállt ukrán területeken távközlési szolgáltatásokat nyújt a civil ügyfeleknek.

60 Hasonlóképpen, az ezen intézkedéseknek a fenntartásról szóló jogi aktusokkal történő meghosszabbítását igazoló ok könnyen érthető e jogi aktusok (2) és (3) preambulumbekezdése, valamint a IV. melléklet bevezető szövege fényében, amelyek ismételten elítélik az Oroszországi Föderáció által Ukrajna ellen folytatott agresszív háborút. A jogellenes tevékenységek folytatása miatt fenn kellett tartani a bevezetett intézkedéseket, és további intézkedéseket kellett hozni.

61 A fentiekre tekintettel meg kell állapítani, hogy a Tanács nem sértette meg az indokolási kötelezettséget, következésképpen a második jogalapot el kell utasítani.

2. A védelemhez való jog és a hatékony bírói jogvédelemhez való jog megsértésére alapított, első jogalapról

a) Az elfogadhatóságról

62 A Tanács, anélkül hogy kifejezetten elfogadhatatlansági kifogást emelne, arra hivatkozik, hogy az első jogalap kevéssé strukturált, és úgy tekinthető, hogy nem felel meg az eljárási szabályzat 76. cikkének d) pontjában foglalt követelményeknek.

63 Mindenekelőtt meg kell jegyezni, hogy az eljárási szabályzat 76. cikkének d) pontja értelmében a keresetlevélnek tartalmaznia kell a jogvita tárgyát, a felhozott jogalapokat és érveket, valamint e jogalapok rövid ismertetését, illetve annak kellően egyértelműnek és pontosnak kell lennie, hogy lehetővé tegye az alperes számára védekezésének előkészítését, és a Törvényszék számára a felülvizsgálat gyakorlását, adott esetben további információ nélkül (2017. március 7-i United Parcel Service kontra Bizottság ítélet, T-194/13, EU:T:2017:144, 191. pont).

64 Emlékeztetni kell továbbá arra, hogy a Törvényszékhez benyújtott kereset elfogadhatóságához többek között az szükséges, hogy azok a lényeges ténybeli vagy jogi elemek, amelyeken a kereset alapul, legalább röviden, de összefüggően és érthetően kitűnjenek magából a keresetlevél szövegéből (2017. március 7-i United Parcel Service kontra Bizottság ítélet, T-194/13, EU:T:2017:144, 192. pont).

65 Meg kell állapítani, hogy a felperes által az érvelése alapjául vett ténybeli és jogi elemek kiolvashatók a keresetlevél szövegéből. A keresetlevél ugyanis ismerteti a felperes által hivatkozott jogi elemeket, valamint – kétségkívül tömör, de elégséges módon – az alapul vett ténybeli elemeket, különösen arra vonatkozóan, hogy a nevének a vitatott jegyzékekbe való felvételével kapcsolatban egyáltalán nem tájékoztatták vagy hallgatták meg. Hasonlóképpen, a Tanácsnak módjában állt, hogy a beadványaiban erre az érvelésre válaszoljon. A Törvényszék is megismerhette a felperes érvelését. Ebből következően az első jogalap elfogadható.

b) A jogalap érdeméről

66 A felperes arra hivatkozik, hogy a Tanács megsértette az értesítési kötelezettséget és a meghallgatáshoz való jogát. Kifejti, hogy nem tájékoztatták nevének a vitatott jegyzékekbe való felvételéről, és hogy a Tanács nem tett közzé értesítést az *Európai Unió Hivatalos Lapjában*, és nem is közölte egyedileg a megtámadott jogi aktusokat.

67 A felperes különösen azzal érvel, hogy a Tanács nem biztosított számára lehetőséget arra, hogy észrevételeket tegyen, és hogy jogellenes a vitatott jegyzékekbe való felvételét alátámasztó bizonyítékok közlése, amelyre csak az ellenkérelem útján került sor.

68 A kiigazítási beadványokban a felperes hozzáteszi, hogy a Tanács a fenntartásról szóló jogi aktusok elfogadásakor sem biztosította számára a lehetőséget arra, hogy előterjessze a vele szembeni korlátozó intézkedések megújítására vonatkozó észrevételeit, és hogy a bizonyítékokat elfogadhatatlannak kell nyilvánítani a megtámadott jogi aktusok megalapozottságának meghatározása szempontjából. Másodlagosan a felperes az első kiigazítási beadványban jelzi, hogy amennyiben a Törvényszék úgy ítélné meg, hogy a Tanács a 2023. júliusi jogi aktus elfogadását megelőzően nem volt köteles közölni vele azon szándékát, hogy továbbra is szerepelteti a nevét a vitatott jegyzékeken, és átadni neki az e jogi aktus alapjául vett információkat, az EUMSZ 277. cikk alapján jogellenességi kifogást hoz fel a 2014/512 határozattal és a 833/2014 rendelettel szemben.

69 A Bizottság által támogatott Tanács vitatja ezt az érvelést.

70 Emlékeztetni kell arra, hogy a Charta 41. cikke (2) bekezdésének a) pontjában előírt, bármely eljárásban fennálló, meghallgatáshoz való jog, amely a védelemhez való jog tiszteletben tartásának szerves részét képezi, mindenkinek biztosítja azt a lehetőséget, hogy hasznos és hatékony módon ismertethesse az álláspontját a közigazgatási eljárás során, és az olyan határozat elfogadása előtt, amely az érdekeit hátrányosan érintheti (lásd ebben az értelemben: 2022. július 27-i RT France kontra Tanács ítélet, T-125/22, EU:T:2022:483, 75. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

71 A valamely személy nevének a korlátozó intézkedésekre vonatkozó jogi aktus mellékletében szereplő listára történő felvételére vonatkozó határozat elfogadására irányuló eljárás keretében a védelemhez való jog tiszteletben tartása megköveteli, hogy az Unió illetékes hatósága közölje az érintett személlyel azokat a vele szemben felhozott indokokat és információkat, amelyekre e

hatóság a határozatát alapítani szándékozik. E közlés alkalmával az Unió hatáskörrel rendelkező hatóságának lehetővé kell tennie e személynek, hogy hasznosan ismertethesse az álláspontját a vele szemben felhozott indokok tekintetében (lásd ebben az értelemben: 2013. július 18-i Bizottság és társai kontra Kadi ítélet, C-584/10 P, C-593/10 P és C-595/10 P, EU:C:2013:518, 111. és 112. pont).

72 A Charta 52. cikkének (1) bekezdése mindazonáltal elismeri az általa kimondott jogok gyakorlásának korlátozásait, amennyiben az érintett korlátozás tiszteletben tartja a szóban forgó alapvető jog lényeges tartalmát, továbbá ha az arányosság elvére figyelemmel az elengedhetetlen, és ténylegesen az Unió által elismert általános érdekű célkitűzéseket szolgálja. E tekintetben a Bíróság több alkalommal kimondta, hogy a védelemhez való jog korlátozható, illetve attól el lehet térni, mégpedig többek között a közös kül- és biztonságpolitika keretében elfogadott korlátozó intézkedések területén (lásd: 2022. július 27-i RT France kontra Tanács ítélet, T-125/22, EU:T:2022:483, 77. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

73 Egyébiránt a védelemhez való jog megsértését az adott ügy egyedi körülményei alapján kell értékelni, különösen a szóban forgó jogi aktus jellegére, elfogadásának körülményeire, valamint az adott tárgyra vonatkozó jogszabályokra figyelemmel (lásd: 2013. július 18-i Bizottság és társai kontra Kadi ítélet, C-584/10 P, C-593/10 P és C-595/10 P, EU:C:2013:518, 102. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

74 Ezenkívül emlékeztetni kell arra, hogy az uniós bíróság különbséget tesz egyrészt valamely személy nevének a szóban forgó jegyzékekbe való eredeti felvétele, másrészt pedig e személy nevének az említett jegyzékeken való fenntartása között (lásd ebben az értelemben: 2015. április 30-i Al-Chihabi kontra Tanács ítélet, T-593/11, EU:T:2015:249, 40. pont).

75 A jelen jogalapot az ítélkezési gyakorlatban kialakított ezen elvek fényében kell elemezni.

1) Az eredeti jogi aktusokról

76 Elsősorban, a felperes azon érvét illetően, amely szerint a Tanácsnak egyénileg kellett volna vele közölnie a megtámadott jogi aktusokat, amennyiben azok korlátozó intézkedéseket írnak elő vele szemben, meg kell jegyezni, hogy azok egyéni közlésének hiánya – noha kihatással lehet arra a pillanatra, amikor a keresetindítási határidő elkezdődött – önmagában nem igazolja a megtámadott jogi aktusok megsemmisítését. E tekintetben a felperes nem hivatkozik egyetlen olyan érvre sem, amely bizonyíthatná, hogy a jelen ügyben e jogi aktusok egyedi közlésének hiánya jogai sérelmével járt, ami igazolná e jogi aktusok őt érintő részeiben történő megsemmisítését (lásd ebben az értelemben: 2022. július 27-i RT France kontra Tanács ítélet, T-125/22, EU:T:2022:483, 82. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

77 Másodsorban emlékeztetni kell arra, hogy a meghallgatáshoz való jog tiszteletben tartását illetően az ítélkezési gyakorlatból kitűnik, hogy a valamely személy vagy szervezet nevének a pénzeszközök befagyasztásával érintett személyek és szervezetek listájára történő felvételére vonatkozó első határozat esetén a Tanács nem köteles előzetesen közölni az érintett személlyel vagy szervezettel azokat az indokokat, amelyekre ezen intézmény alapítani kívánja az e listára történő felvételt. Az ilyen intézkedésnek ugyanis – hatékonysága veszélyeztetésének elkerülése érdekében – jellegénél fogva meglepetésszerűnek és azonnal alkalmazandónak kell lennie. Az érintett személynek vagy szervezetnek – a Tanácshoz intézett kérelemre – ahhoz is joga van, hogy ezen bizonyítékok

tekintetében kifejtse álláspontját a jogi aktus elfogadását követően (lásd: 2022. július 27-i RT France kontra Tanács ítélet, T-125/22, EU:T:2022:483, 80. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

78 A meghallgatáshoz való alapvető jogtól a korlátozó intézkedések elfogadását megelőző eljárás során történő ilyen eltérés a pénzeszközök befagyasztására vonatkozó intézkedések hatékonysága biztosításának szükségességével, és végső soron az Unió és tagállamai biztonságát vagy nemzetközi kapcsolatainak folytatását érintő kényszerítő megfontolásokkal igazolható (lásd: 2022. július 27-i RT France kontra Tanács ítélet, T-125/22, EU:T:2022:483, 81. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

79 Ezenkívül emlékeztetni kell arra, hogy sem a korlátozó intézkedéseket megállapító jogi aktusok releváns rendelkezései, sem a védelemhez való jog tiszteletben tartásának általános elve nem biztosítja az érdekeltek számára a formális meghallgatáshoz való jogot, mivel elegendő annak lehetősége, hogy az észrevételeiket írásban előterjesszék (lásd ebben az értelemben és analógia útján: 2020. február 12-i Amisi Kumba kontra Tanács ítélet, T-163/18, EU:T:2020:57, 75. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

80 A jelen ügyben, amint arra a Tanács a beadványaiban és a tárgyaláson is hivatkozott, meg kell jegyezni, hogy az eredeti jogi aktusoknak meglepetésszerűnek kellett lenniük a hatékonyságuk biztosítása, valamint annak elkerülése érdekében, hogy a felperes többek között a módosított 2014/512 határozat 3. és 3a. cikkében említett termékek és technológiák kivitelére vonatkozó engedélyeket szerezzen, vagy olyan szerződéseket kössön, amelyek alapján az említett határozat 3b. cikkének (1) bekezdésében előírt kivételek valamelyike alkalmazandó. Ennélfogva a Tanács a fenti 79. pontban hivatkozott ítélkezési gyakorlat értelmében nem volt köteles a felperest az eredeti jegyzékbe vételét megelőzően meghallgatni, így e tekintetben nem sérült a felperes meghallgatáshoz való joga.

81 Harmadsorban azt illetően, hogy a Tanács nem közölte a felperessel szembeni korlátozó intézkedések elfogadását igazoló indokokat a szóban forgó korlátozó intézkedések elfogadását megelőzően, a fenti 77. pontban hivatkozott ítélkezési gyakorlatból kitűnik, hogy a felperes kérelmére, mivel az eredeti jogi aktusok releváns rendelkezései értelmében vele szemben előírt korlátozások egyedi hatályú korlátozó intézkedéseknek minősülnek, a Tanács köteles volt az említett jogi aktusok elfogadását követően haladéktalanul közölni az ezen intézkedések felperessel szembeni alkalmazását alátámasztó indokokat.

82 E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy a Charta 47. cikkében rögzített hatékony bírói jogvédelemhez való jog megköveteli, hogy az érintett megismerhesse a rá vonatkozóan hozott határozat alapjául szolgáló indokokat – akár magának a határozatnak a szövege, akár ezen indokok kérésére történő közlése alapján –, az illetékes bíróság azon hatáskörének sérelme nélkül, hogy a szóban forgó hatóságtól megkövetelje azok közlését annak érdekében, hogy lehetővé tegye az érintett számára jogai lehető legjobb feltételek mellett történő védelmét, és az ügy teljes ismeretében annak eldöntését, hogy hasznos-e az illetékes bírósághoz fordulni, valamint hogy e bíróságnak teljes mértékben lehetővé tegye a szóban forgó határozat jogszerűségére vonatkozó felülvizsgálat gyakorlását (lásd: 2013. július 18-i Bizottság és társai kontra Kadi ítélet, C-584/10 P, C-593/10 P és C-595/10 P, EU:C:2013:518, 100. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

83 A jelen ügyben az iratokból kitűnik, hogy a felperes 2023. március 1-jei és 17-i leveleit követően a Tanács a 2023. március 31-i levelében azt válaszolta, hogy a nevének a vitatott jegyzékekbe való felvételét igazoló valamennyi információ szerepel a 2023/434 határozat (10) preambulumbekezdésében és a módosított 2014/512 határozat 3. és 3b. cikkében, valamint a módosított 833/2014 rendelet (4) preambulumbekezdésében, 2., 2a. és 2b. cikkében.

84 Így meg kell jegyezni, hogy a korlátozó intézkedéseknek a felperessel szembeni előírásához a Tanács által figyelembe vett, az eredeti jogi aktusok releváns rendelkezéseiben szereplő indok lényegében abban áll, hogy a felperes az orosz katonai és ipari bázist közvetlenül támogató szervezet.

85 Ennélfogva, amint az a fenti 58. pontból kitűnik, a felperesnek módjában állt megérteni azokat az indokokat, amelyek miatt a nevét felvették a vitatott jegyzékekbe, ami lehetővé tette számára, hogy a lehető legjobb feltételek mellett védje jogait, és az ügy teljes ismeretében eldöntse, hogy a fenti 82. pontban hivatkozott ítélkezési gyakorlat értelmében hasznos-e az illetékes bírósághoz fordulni.

2) A fenntartásról szóló jogi aktusokról

86 Ami a korlátozó intézkedéseknek az azoknak már hatálya alá tartozó személlyel szembeni fenntartására irányuló határozatot illeti, a Tanács köteles közölni e személlyel a határozata alapjául szolgáló, rendelkezésére álló bizonyítékokat, és lehetővé kell tennie számára, hogy az e határozat elfogadása előtt hasznosan ismertethesse az álláspontját a vele szemben felhozott indokokkal kapcsolatban. E kettős eljárási kötelezettség tiszteletben tartásának meg kell előznie e határozat elfogadását (lásd ebben az értelemben: 2011. december 21-i Franciaország kontra People's Mojahedin Organization of Iran ítélet, C-27/09 P, EU:C:2011:853, 62. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat; 2013. július 18-i Bizottság és társai kontra Kadi ítélet, C-584/10 P, C-593/10 P és C-595/10 P, EU:C:2013:518, 111–113. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

87 Meg kell azonban jegyezni, hogy a korlátozó intézkedéseket az azoknak már hatálya alá tartozó személyekkel szemben fenntartó jogi aktusok elfogadását megelőző meghallgatáshoz való jog akkor kötelező, ha a Tanács e személyek tekintetében új bizonyítékokat vesz figyelembe, akkor azonban nem, ha az ilyen fenntartás ugyanazon indokokon alapul, mint amelyek a szóban forgó korlátozó intézkedéseket előíró eredeti jogi aktus elfogadását igazolták (2016. július 28-i Tomana és társai kontra Tanács és Bizottság ítélet, C-330/15 P, nem tették közzé, EU:C:2016:601, 67. pont; 2023. június 7-i Shakutin kontra Tanács ítélet, T-141/21, nem tették közzé, EU:T:2023:303, 74. pont).

88 Így, még ha a felperes nevének a vitatott jegyzékeken való további szerepeltetésére vonatkozóan a fenntartásról szóló jogi aktusokban szereplő döntés – mint a jelen ügyben is – ugyanazokon az indokokon alapul, mint amelyek a szóban forgó korlátozó intézkedéseket előíró eredeti jogi aktusok elfogadását igazolták, a Tanács a felperessel szemben előírt korlátozó intézkedések időszakos felülvizsgálata során köteles adott esetben közölni vele azokat az új bizonyítékokat, amelyek alapján naprakésszé tette nem csupán a felperes személyes helyzetére, hanem a szóban forgó harmadik országban fennálló helyzetre vonatkozó információkat is, és köteles a fenntartásról szóló határozat elfogadását megelőzően beszerezni az e bizonyítékokkal kapcsolatos észrevételeit (lásd: 2023. június 7-i Shakutin kontra Tanács ítélet, T-141/21, nem tették közzé, EU:T:2023:303, 76. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

89 Márpedig a jelen ügyben a fenntartásról szóló jogi aktusok indokai nem különböznek az eredeti jogi aktusok indokaitól, így a Tanács a fenti 86. pontban hivatkozott ítélkezési gyakorlat értelmében nem volt köteles meghallgatni a felperest azok elfogadása előtt.

90 Következésképpen el kell utasítani a felperes azon érvét, amely szerint a Tanács tévesen nem közölte vele a fenntartásról szóló jogi aktusok indokait. Hasonlóképpen, a fenti 86. és 87. pontban említett ítélkezési gyakorlat értelmében a jelen ügyben a Tanács nem volt köteles tájékoztatni a felperest a nevének a vitatott jegyzékeken való fenntartására irányuló szándékáról.

91 Ezenkívül meg kell jegyezni, hogy egyrészt a Tanács a 2023. július 24-i levelében válaszolt a felperes 2023. június 13-i, a nevének a vitatott jegyzékekből való törlésére irányuló kérelmére. E levélben a Tanács jelezte, hogy a fenntartásról szóló jogi aktusok releváns rendelkezései és a 2023/434 határozat (10) preambulumbekezdése egyértelműen megjelöli a felperes nevének az említett jegyzékekbe való felvételének indokát, vagyis azt, hogy a felperes közvetlenül támogatja az orosz katonai és ipari bázist az Ukrajna elleni agresszív háborújában. Tekintettel arra, hogy a felperes által felhozott érvek lényegében a jelen ügyben előterjesztett keresetlevélben kifejtett érvek összefoglalása, a Tanács a felperes figyelmét az ellenkérelemre irányította. Másrészt a Tanács tájékoztatta a felperest, hogy a nevének a vitatott jegyzékeken való fenntartása mellett döntött, és hogy 2023. december 1-jéig újabb észrevételeket nyújthat be.

92 Ami a 2024. januári jogi aktust illeti, a Tanács a 2024. január 30-i levelében válaszolt a felperes 2023. december 6-i levelére, hangsúlyozva, hogy az első kiigazítási beadványban szereplő észrevételeiben kifejtett okokból az említett 2023. december 6-i levélben kifejtett érvek megalapozatlanok.

93 A Tanács többek között emlékeztetett egyrészt arra, hogy még ha nem is rendelkezett a felperesre vonatkozó, bizonyítékokat tartalmazó külön iratanyaggal, ez nem jelenti azt, hogy nevének a vitatott jegyzékekbe való felvételekor ne lett volna tudomása az orosz hadsereggel folytatott korábbi tevékenységeire és szerződéseire vonatkozó, nyilvánosan hozzáférhető információkról, másrészt pedig arra, hogy a kért dokumentumokat már közölték a felperessel a jelen ügyben benyújtott ellenkérelem mellékleteként.

94 Ezenkívül, ami a felperesnek a Tanáccsal szemben azt kifogásoló érvét illeti, hogy a vitatott jegyzékeken való további szerepeltetését alátámasztó dokumentációt csak az ellenkérelemben közölte vele, meg kell jegyezni egyrészt, hogy ez a 2024. július 10-én közölt dokumentáció nem minősül a fenti 87. pontban hivatkozott ítélkezési gyakorlat értelmében vett „új bizonyítéknak”, mivel a felperes nevének fenntartása ugyanazokon az indokokon alapul, mint amelyek az eredeti jegyzékbe vételt megalapozták. Másrészt, ami a fenntartásról szóló jogi aktusokat illeti, e dokumentáció közlésére mindenesetre észszerű határidőn belül került sor, amely elegendő volt ahhoz, hogy a felperes a jelen ügy konkrét körülményei között érvényesíthesse a védelemhez való jogát.

95 Ennélfogva az első jogalapot egészében el kell utasítani.

96 Egyébiránt a felperes által másodlagosan felhozott, a 2014/512 határozatra és a 833/2014 rendeletre vonatkozó jogellenességi kifogást illetően a felperes e jogi aktusok jogellenességére hivatkozik, amennyiben azokat úgy kell értelmezni, hogy a Tanács dönthetett úgy, hogy továbbra is szerepelteti valamely személy vagy szervezet nevét a vitatott jegyzékeken, anélkül hogy előzetesen közölte volna az ilyen határozat indokait, vagy az erre irányuló szándékát. E tekintetben, amint azt a Tanács elismeri, a Charta 41. cikke (2) bekezdésének a) pontjából az

következik, hogy a meghallgatáshoz való jogot minden olyan eljárásban tiszteletben kell tartani, amely sérelmet okozó aktus elfogadásához vezethet, még akkor is, ha az alkalmazandó szabályozás nem ír elő kifejezetten ilyen alakszerűséget (lásd: 2022. május 12-i Boshab kontra Tanács ítélet, C-242/21 P, nem tették közzé, EU:C:2022:375, 62. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat). Mindazonáltal, amint az a fenti 87. és 90. pontból kitűnik, a korlátozó intézkedéseket az azoknak már hatálya alá tartozó személyekkel szemben fenntartó jogi aktusok elfogadását megelőző meghallgatáshoz való jog nem kötelező, ha az említett fenntartás ugyanazon indokokon alapul, mint amelyek a szóban forgó korlátozó intézkedéseket előíró eredeti jogi aktus elfogadását igazolták.

97 Ebből következik, hogy a felperes meghallgatáshoz való jogát akkor is tiszteletben kell tartani, ha a megtámadott jogi aktusok nem biztosítanak kifejezetten ilyen jogot, így e jogellenességi kifogást el kell utasítani.

3. Az értékelési hibára alapított, harmadik jogalapról

98 A felperes azzal érvel, hogy a Tanács nem bizonyította, hogy a nevének a vitatott jegyzékekbe való felvételéhez kellő ténybeli alap állt rendelkezésre.

99 Elsősorban a 2023/434 határozat (10) preambulumbekezdéséből kitűnik, hogy a Tanács arra a vélelemre támaszkodott, amely szerint a felperes közvetlenül támogatja az Oroszországi Föderáció katonai és ipari bázisát az Ukrajna elleni agresszív háborújában. Márpedig a felperes megjegyzi, hogy a Tanácsnak kell bizonyítania az említett katonai és ipari bázis támogatását. Ezenkívül a Tanácsnak, ha erre irányuló kérelemmel fordulnak hozzá, közölnie kell az elfogadott jogi aktusok alapjául szolgáló valamennyi információt. Márpedig a Tanács nem tett eleget az említett kötelezettségeknek.

100 A felperes ugyanis vitatja, hogy az Oroszországi Föderáció katonai és ipari bázisának az Ukrajna elleni háborújában közvetlen támogatást nyújtó szervezet lenne, és arra hivatkozik, hogy ismételt kérelmei ellenére a Tanács nem adott át egyetlen olyan bizonyítékot sem, amely alátámasztaná ezt az állítást.

101 Másodsorban, a Tanács által az ellenkérelem mellékleteként benyújtott bizonyítékokra válaszul a felperes a válaszában kifejti, hogy mivel bizonyos újságcikkek a megtámadott jogi aktusoknál korábbiak, amennyiben azok a Tanács birtokában voltak, nem teljesítette a rendelkezésére álló bizonyítékok szolgáltatására vonatkozó kötelezettségét. Ellenkező esetben a bizonyítékok nem használhatók utólagos igazolásra.

102 Harmadsorban, az ellenkérelemhez csatolt bizonyítékok a felperes tekintetében nem pontosítják a vitatott jegyzékekbe való felvétel kritériumait, és az ellenkérelem szakaszában történő késedelmes benyújtásuk és megbízhatatlanságuk miatt elfogadhatatlanok.

103 Negyedsorban a felperes vitatja, hogy a Tanács által előterjesztett bizonyítékok elegendőek lennének annak megállapításához, hogy közvetlen támogatást nyújt az Oroszországi Föderáció katonai és ipari bázisának.

104 Először is a felperes vitatja, hogy a barangolási szolgáltatásoknak a herszoni, zaporizzsjai, donyecki, luhanszki és krími területeken történő nyújtása elősegítené e térségek Oroszországi Föderációba történő integrációját. A Tanács által továbbított újságcikkek sem bizonyítják ennek ellenkezőjét.

105 Másodszor a felperes vitatja, hogy a Krímben távközlési szolgáltatásokat nyújt és SIM-kártyákat értékesít. Vitatja továbbá a sajtócikkekről és az internetes oldalakról készült, a Tanács által ezen állítás alátámasztására benyújtott képernyőképek megbízhatóságát.

106 Harmadszor a felperes vitatja, hogy a harkivi területen infrastruktúrát hozott volna létre. E tekintetben a Tanács által alapul vett cikkek kivonatai nem minősülnek megbízható bizonyítékoknak.

107 Negyedszer, a felperes vitatja a Tanács azon állítását, amely szerint szerződéseket kötött az orosz katonai hatóságokkal, ami az e hatóságokkal való szoros kapcsolat bizonyítéka lenne. E tekintetben egyrészt arra hivatkozik, hogy a Tanács által említett honlap nem olyan hivatalos internetes oldal, amely felsorolja az orosz állam által kötött szerződéseket, másrészt pedig, hogy a Tanács által megküldött dokumentumokban felsorolt szerződések az Ukrajna elleni inváziót megelőzően keletkeztek, és céljuk nem katonai műveletekhez kapcsolódik.

108 Ezenkívül a felperes az első kiigazítási beadvány mellékleteként könyvvizsgálati jelentést terjesztett elő, arra hivatkozva, hogy ez a jelentés cáfolja a Tanács azon állítását, amely szerint a harkivi térségben infrastruktúrával rendelkezik. Egyébiránt álláspontja szerint egyrészt az a tény, hogy e jelentést a Törvényszék előtti eljárás céljából készítették, nem befolyásolja annak megbízhatóságát, másrészt pedig annak a Tanács általi értelmezése spekulatív. Ezzel szemben a felperes úgy véli, hogy a Tanács ezen infrastruktúrákra vonatkozó állításai kizárólag egyetlen forrásból származó bizonyítékokon alapulnak, és kevéssé hihetőek.

109 A Bizottság által támogatott Tanács vitatja ezt az érvelést.

110 Az állandó ítélkezési gyakorlat szerint igaz ugyan, hogy a Tanács bizonyos mérlegelési jogkörrel rendelkezik annak esetről esetre történő meghatározása tekintetében, hogy teljesülnek-e a szóban forgó korlátozó intézkedések alapjául szolgáló jogi kritériumok, az uniós bíróságoknak mindazonáltal biztosítaniuk kell valamennyi uniós jogi aktus jogszerűségének főszabály szerint teljes felülvizsgálatát (lásd: 2014. július 3-i National Iranian Tanker Company kontra Tanács ítélet, T-565/12, EU:T:2014:608, 54. és 55. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat; 2022. október 26-i Ovsyannikov kontra Tanács ítélet, T-714/20, nem tették közzé, EU:T:2022:674, 61. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

111 Emlékeztetni kell ezenkívül arra, hogy a Charta 47. cikkében biztosított bírósági felülvizsgálat hatékonysága többek között azt is megköveteli, hogy az uniós bíróság meggyőződjön arról, hogy az a határozat, amellyel korlátozó intézkedéseket fogadtak el vagy tartottak fenn, és amely az érintett személy vagy szervezet tekintetében egyedi hatályú, kellően biztos ténybeli alappal rendelkezik. Ez magában foglalja az említett határozat alapjául szolgáló indokolásban hivatkozott tények ellenőrzését, így a bírósági felülvizsgálat nem a hivatkozott okok absztrakt valószínűségének értékelésére korlátozódik, hanem arra irányul, hogy ezen okok – vagy legalább azok közül egy, ugyanezen határozat alátámasztására önmagában elengedőnek tekintett ok – megalapozottak-e (2013. július 18-i Bizottság és társai kontra Kadi ítélet, C-584/10 P, C-593/10 P és C-595/10 P, EU:C:2013:518, 119. pont).

112 Ezen indokok megalapozottságának értékelése során a bizonyítékokat és az információkat nem elszigetelt módon, hanem azon összefüggésben kell vizsgálni, amelybe azok illeszkednek. A Tanács ugyanis akkor tesz eleget a rá háruló bizonyítási tehernek, ha az uniós bíróság előtt kellően konkrét, pontosan meghatározott és egybevágó valószínűsítő körülmények olyan együttesét mutatja be, amely lehetővé teszi a korlátozó intézkedéssel érintett személy és a megdönteni

kívánt rezsim vagy – általánosságban – a leküzdeni kívánt helyzetek közötti elégséges kapcsolat fennállásának megállapítását (2023. november 15-i OT kontra Tanács ítélet, T-193/22, EU:T:2023:716, 124. pont).

113 Vitatás esetében az Unió illetékes hatóságának kell az érintett személlyel szemben felhozott indokok megalapozottságát bizonyítani, és nem az érintett személynek kell az említett indokok megalapozottságának hiányára vonatkozó negatív bizonyítékot szolgáltatni (lásd: 2017. június 15-i Kiselev kontra Tanács ítélet, T-262/15, EU:T:2017:392, 63. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

114 Ezenkívül az érdemi jogszerűség Törvényszékre háruló felülvizsgálatának – különösen a korlátozó intézkedésekkel kapcsolatos jogvitákat illetően – nemcsak a vitatott jogi aktusok indokolásában szereplő információkra, hanem azon információkra is vonatkoznia kell, amelyeket – vitatás esetén – az ezen indokolásban állított tények megalapozottságának bizonyítása céljából a Tanács terjeszt a Törvényszék elé (lásd ebben az értelemben: 2021. április 22-i Tanács kontra PKK ítélet, C-46/19 P, EU:C:2021:316, 64. pont).

115 A felperes érveinek megalapozottságát az ítélkezési gyakorlatban kidolgozott ezen elvek tükrében kell vizsgálni.

a) Az eredeti jogi aktusokról

116 Ami az eredeti jogi aktusokat illeti, először is meg kell határozni, hogy a Tanács által a beadványainak mellékletében előterjesztett bizonyítékok felhasználhatók-e a felperes nevének a vitatott jegyzékekbe való felvétele alátámasztására, másodszor pedig azt, hogy a Tanács értékelési hibát követett-e el, amikor úgy ítélte meg, hogy a felperes közvetlenül támogatja az orosz katonai és ipari bázist.

117 E tekintetben mindenekelőtt pontosítani kell, hogy a Tanács négy állításra támaszkodik, nevezetesen arra, hogy először is a felperes barangolási szolgáltatásokat nyújt a donyecki, luhanszki, zaporizzsjai, herszoni és krími területeken, másodszor távközlési szolgáltatásokat nyújt a Krímben, harmadszor infrastruktúrával rendelkezik a harkivi területen, negyedszer pedig távközlési szolgáltatási szerződéseket kötött az orosz hadsereggel.

1) A Tanács azon lehetőségéről, hogy az ellenkérelem szakaszában előterjesztett bizonyítékokra hivatkozzon

118 Mindenekelőtt, ami a Tanács által a felperes nevének a vitatott jegyzékekbe való felvétele alátámasztására felhozott indokot illeti, amely szerint a felperes közvetlenül támogatja az Oroszországi Föderáció ipari és katonai bázisát, meg kell állapítani, hogy a felperes kérelmére a Tanács azt a választ adta, hogy az említett felvételt igazoló valamennyi információ szerepel az eredeti jogi aktusok releváns rendelkezéseiben. A Tanács ugyanis e bizonyítékokat csak az ellenkérelem szakaszában terjesztette elő. Így meg kell határozni, hogy a Tanács hivatkozhatott-e azokra.

119 Az ítélkezési gyakorlatból kitűnik, hogy az, hogy a Tanács nem közölte azokat a bizonyítékokat, amelyek alapján valamely személyt felvett a korlátozó intézkedések jegyzékére, nem sértheti e személy védelemhez való jogát, amennyiben ezek a bizonyítékok ismert összefüggésbe illeszkednek, másként fogalmazva, ha nyilvánosan hozzáférhetők, és ennélfogva közismertnek

tekinthetők (lásd ebben az értelemben: 2016. április 7-i Central Bank of Iran kontra Tanács ítélet, C-266/15 P, EU:C:2016:208, 37. pont; 2015. március 25-i Central Bank of Iran kontra Tanács ítélet, T-563/12, EU:T:2015:187, 85. és 97. pont).

120 Márpedig a jelen ügyben vélelmezhetően közismert, hogy az Oroszországi Föderáció egyik jelentős távközlési szolgáltatója – mint a felperes, amit a felperes sem vitat – háború idején részt vesz az említett ország katonai és ipari bázisának közvetlen támogatásában.

121 A felperes mindazonáltal vitatja, hogy a Tanács azon állítás alátámasztására, amely szerint a felperes közvetlenül támogatja az orosz ipari és katonai bázist, az ellenkérelem mellékletében több bizonyítékot is előterjesztett.

122 E tekintetben meg kell jegyezni, hogy a Tanács nem volt köteles közölni a felperessel azokat az okirati bizonyítékokat, amelyeken a felperes nevének a vitatott jegyzékekbe való felvételéről szóló eredeti határozat alapult, mivel az állítólagos tényeket közismertnek lehetett vélelmezni, amint az a fenti 120. pontban kifejtésre került. Következésképpen a Tanács e tekintetben nem volt köteles okirati bizonyítékokat vagy bizonyítékokat szolgáltatni (lásd ebben az értelemben és analógia útján: 2016. április 7-i Central Bank of Iran kontra Tanács ítélet, C-266/15 P, EU:C:2016:208, 38. pont; 2015. március 25-i Central Bank of Iran kontra Tanács ítélet, T-563/12, EU:T:2015:187, 97. pont).

123 Így, noha főszabály szerint a Tanácsnak kell a határozataiban bizonyítania a valamely személynek a korlátozó intézkedések jegyzékébe való felvételét alátámasztó tények helytállóságát, nem ez a helyzet akkor, ha olyan közismert tényekre hivatkozik, amelyek helytállóságát a korlátozó intézkedésekkel érintett személy a Törvényszék előtt vitathatja. Ilyen helyzetben a fegyveregyenlőség elvéből az következik, hogy a Tanács jogosult arra, hogy nyilvánosan hozzáférhető dokumentumokat nyújtson be a Törvényszékhez egy olyan közismert tény helytállóságának alátámasztása érdekében, amelyet a Törvényszék előtt megtámadott határozat nem állapított meg, lehetővé téve ezáltal a Törvényszék számára, hogy e tényt és annak helytállóságát konkrét bizonyítékok alapján megvizsgálja, és határozzon a felperes általi vitatásról (lásd ebben az értelemben és analógia útján: 2011. november 10-i LG Electronics kontra OHIM ítélet, C-88/11 P, nem tették közzé, EU:C:2011:727, 27–29. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

124 Amint ugyanis arra a Tanács a tárgyaláson és a beadványaiban rámutatott, tudatában volt az általános összefüggéseknek vagy a nyilvánosan hozzáférhető, azon szervezetekre és különösen a felperesre vonatkozó információknak, amelyeknek a vitatott jegyzékekbe való felvételéről határozott. Így a jelen ügyben, noha a Tanács az eredeti jogi aktusok elfogadásának időpontjában nem készített bizonyítékokat tartalmazó iratanyagot, vitatás esetén hivatkozhatott a nyilvánosan hozzáférhető bizonyítékokra a közismertnek vélelmezhető tényre vonatkozó állításainak alátámasztása érdekében.

2) A tények értékeléséről

125 Először is meg kell vizsgálni a felperesnek az egyes bizonyítékok megbízhatóságát vitató állításait, másodszor pedig azt, hogy a Tanács tévesen értékelte-e a tényeket.

i) A bizonyítékok megbízhatóságáról

126 A felperes által részben vitatott bizonyítékok megbízhatóságát illetően emlékeztetni kell arra, hogy harmadik országokban fennálló vizsgálati jogkörök hiányában az uniós hatóságok értékelésének valójában a nyilvánosság számára hozzáférhető információforrásokon, jelentéseken, újságcikkeken, titkosszolgálati jelentéseken vagy más hasonló információforrásokon kell alapulnia (2018. március 14-i Kim és társai kontra Tanács és Bizottság ítélet, T-533/15 és T-264/16, EU:T:2018:138, 107. pont; 2020. december 16-i Haswani kontra Tanács ítélet, T-521/19, nem tették közzé, EU:T:2020:608, 142. pont).

127 E tekintetben túlzás és aránytalan lenne megkövetelni a Tanácstól, hogy maga folytasson helyszíni vizsgálatokat a számos médium által közölt tények valóságtartalmával kapcsolatban (2017. január 25-i Almaz-Antey Air and Space Defence kontra Tanács ítélet, T-255/15, nem tették közzé, EU:T:2017:25, 148. pont; 2022. június 1-jei Prigozhin kontra Tanács ítélet, T-723/20, nem tették közzé, EU:T:2022:317, 59. pont).

128 Ezenkívül az uniós bíróság tevékenységét a bizonyítékok szabad mérlegelésének elve vezérli, és a benyújtott bizonyítékok értékelésének egyetlen kritériuma a bizonyítékok hitelességében rejlik. E tekintetben valamely dokumentum bizonyító erejének értékelésekor ellenőrizni kell az abban szereplő információ valószínűségét, és figyelembe kell venni többek között a dokumentum eredetét, készítésének körülményeit, címzettjét, valamint fel kell tenni a kérdést, hogy tartalma alapján értelmesnek és megbízhatónak tűnik-e (lásd: 2023. november 15-i OT kontra Tanács ítélet, T-193/22, EU:T:2023:716, 114. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

129 A jelen ügyben a felperes vitatja a Tanács által alapul vett egyes bizonyítékok megbízhatóságát.

130 Különösen, ami először is a távközlési szolgáltatások, különösen a barangolási szolgáltatások Krímben történő nyújtását illeti, a felperes arra hivatkozik, hogy a „Fans of MegaFon” internetes oldal és a „Help-Desk MegaFon” internetes oldal, amelyek arra utalnak, hogy a felperes internetes szolgáltatásokat nyújt a Krímben, nem hivatalos forrásukra tekintettel megbízhatatlanok; másodszor, ami infrastruktúrájának a harkivi területen való jelenlétét illeti, a felperes vitatja a Közép- és Kelet-Európára szakosodott think tank (agytröszt), a Centre for Eastern Studies 2022. április 25-i cikkének, valamint az Ukrajinszka Pravda online újság 2022. április 24-i cikkének bizonyító erejét, mivel e kiadványok nem tüntetik fel forrásaikat, és függetlenségük vitatható; harmadszor, az orosz hadsereggel fennálló kapcsolatát illetően a felperes arra hivatkozik, hogy a közte és az orosz hadsereg között 2013 és 2021 között kötött, távközlési szolgáltatásokra vonatkozó szerződések listáját tartalmazó internetes oldal kivonatai nem hivatalos weboldalról származnak.

131 Márpedig a fenti 126–128. pontban hivatkozott ítélkezési gyakorlatnak megfelelően a Tanács által felhasznált bizonyítékok különböző forrásokból származnak, és többek között újságcikkekből állnak, amely bizonyítékok mindegyike hozzáférhető a nyilvánosság számára.

132 Így a „Fans of MegaFon” és a „Help-Desk MegaFon” internetes oldalakról származó cikkeket, valamint a felperes és az orosz hadsereg között kötött szerződések listáját tartalmazó internetes oldal kivonatát illetően a felperes azon állításait, amelyek szerint e források nem hitelesek, mivel nem a hivatalos internetes oldalain található oldalakról van szó, az ezen források megbízhatóságát vitató bizonyítékok hiányában el kell utasítani.

133 Hasonlóképpen, ami a Centre for Eastern Studies és az *Ukrajinszka Pravda* újság cikkeit illeti, a felperes azon érvét, amely szerint e két cikk – amelyek közül az egyik csupán átveszi a másikat – nem tünteti fel forrásait, és amely szerint függetlenségük vitatható, nem támasztják alá konkrét bizonyítékok a felperes kérésére készített könyvvizsgálói jelentésen kívül, amelyet azonban maga a felperes által szolgáltatott adatok alapján készítettek el. Konkrétabban, a Centre for Eastern Studies egy tagállamban, Varsóban (Lengyelország) székhellyel rendelkező független kutatóintézet, és semmi nem vonja kétségbe az általa közzétett cikkek hitelességét. Ennélfogva a felperes által előadott állítások nem tehetik kérdésessé e bizonyítékok megbízhatóságát.

134 Egyébiránt a felperes nem vitatja, hogy barangolási szolgáltatásokat nyújt ügyfeleinek a donyecki, luhanszki, zaporizzsjai, herszoni és krími területeken.

135 A fentiekre tekintettel és az iratokban szereplő olyan információk hiányában, amelyek kétségbe vonhatnák a Tanács által felhasznált források megbízhatóságát, el kell ismerni, hogy e források a fenti 128. pontban felidézett ítélkezési gyakorlat értelmében megbízhatóak, tehát bizonyos bizonyító erővel rendelkeznek.

ii) A Tanács által előterjesztett bizonyítékok releváns és elegendő jellegéről

136 A felperes azon érvét illetően, amely szerint a Tanács által szolgáltatott bizonyítékok nem teszik lehetővé a Tanácsnak a fenti 103–107. pontban felidézett állításai megerősítését, meg kell vizsgálni, hogy e bizonyítékok lehetővé teszik-e annak megállapítását, hogy a felperes közvetlenül támogatja az orosz katonai és ipari bázist.

137 Először is, ami a donyecki, luhanszki, zaporizzsjai és herszoni területeken, valamint a Krímben kínált barangolási szolgáltatásokat illeti, a felperes vitatja, hogy e szolgáltatások nyújtása az orosz katonai és ipari bázis állítólagos támogatására vonatkozó bizonyítéknak minősül. Mindazonáltal nem vitatja, hogy e térségekben ilyen szolgáltatásokat nyújt.

138 Amint azt a Tanács hangsúlyozza, abban az összefüggésben, amelyben e bizonyítékokat értékelni kell, vagyis Oroszország Ukrajna elleni, folyamatban lévő agresszív háborújának kontextusában, a barangolási szolgáltatások nyújtása elősegítheti és megerősítheti az említett területek Oroszországi Föderációba való „integrációját”. Igaz ugyanis, hogy önmagában a barangolási szolgáltatások nyújtása más összefüggésben nem okozna problémákat. Mindazonáltal e szolgáltatásoknak az ügyfelei részére a „helyi szolgáltatóval” való együttműködés alapján történő nyújtása megkönnyíti a tevékenységeiket Ukrajna orosz ellenőrzés alatt álló, említett területein, mivel továbbra is használhatják orosz SIM-kártyájukat a megszállt területeken, és az e térségekben való tartózkodásuk alatt SMS-eket küldhetnek, valamint csatlakozhatnak az internethez anélkül, hogy helyi mobiltelefon-szolgáltatásra kellene előfizetniük. Ez megkönnyíti az orosz felhasználók Oroszország és Ukrajna megszállt területei közötti kommunikációját. E következtetéseket megerősíti az a tény, hogy a felperes csak az ukrajnai katonai agresszió kezdetét követően kezdte meg az említett szolgáltatások nyújtását.

139 Ebből következik, hogy a Tanács helyesen állapíthatta meg, hogy a szóban forgó területeken bekövetkezett politikai és katonai fejleményekre tekintettel és a folyamatban lévő háborúval összefüggésben a barangolási szolgáltatások nyújtása még inkább veszélyeztethette Ukrajna területi integritását, és ennélfogva olyan valószínűsítő körülménynek minősül, amely megerősíti, hogy a felperes támogatja az orosz katonai és ipari bázist.

140 Másodszor, a felperes által vitatott, a Krímben nyújtott távközlési szolgáltatásokat illetően meg kell állapítani, hogy a Tanács a „Fans of MegaFon” és a „Help-Desk MegaFon” internetes oldalak egy-egy cikkét nyújtotta be. A fenti 138. és 139. pontban kifejtettekkel azonos okokból e szolgáltatások nyújtása még inkább hozzájárul az orosz katonai és ipari bázis támogatásához. Mindenesetre, még ha úgy is kellene tekinteni, hogy a felperes nem nyújtott ilyen szolgáltatásokat a Krímben, nem vitatott, hogy ott barangolási szolgáltatásokat nyújtott.

141 Harmadszor meg kell jegyezni, hogy a Centre for Eastern Studies és az *Ukrajinszka Pravda* által közzétett, a Tanács által benyújtott cikkek a felperes harkivi területen való jelenlétére utalnak.

142 Negyedszer, ami az orosz hadsereg és a felperes között 2013 és 2021 között kötött szerződéseket illeti, a felperes egyrészt arra hivatkozik, hogy e szerződések az Ukrajna elleni inváziót megelőzően jöttek létre, másrészt pedig, hogy a szóban forgó szolgáltatások nem használhatók katonai műveletek során.

143 E tekintetben a Tanács a „ClearSpending” internetes oldalról kivonatokat nyújtott be, amelyeken az említett szerződések az egyes szerződések időtartamának megjelölésével együtt szerepelnek. Márpedig egyrészt, még ha a Tanács által szolgáltatott bizonyítékok csupán azt mutatják, hogy a felperes és az orosz hadsereg 2013 és 2021 között szerződéseket kötött, e szerződések a felperes és az említett hadsereg közötti hosszú távú kapcsolat fennállásáról tanúskodnak. Másrészt az említett szerződések esetleges meghosszabbítására vonatkozó bizonyítékok hiánya ellenére meg kell állapítani, hogy a felperes és az orosz hadsereg közötti közel egy évtizedes szerződéses kapcsolat megerősíti azt az érvelést, amely szerint a felperes olyan szervezet, amely Oroszország ukrajnai agresszióját követően közvetlenül támogatja az Oroszországi Föderáció katonai és ipari bázisát.

144 A fentiek összességére tekintettel meg kell jegyezni, hogy a Tanács által szolgáltatott bizonyítékok kellően konkrét, pontosan meghatározott és egybevágó valószínűsítő körülmények olyan együttesének minősülnek, amely megerősíti azt a tényt, hogy a felperes közvetlenül támogatja az orosz katonai és ipari bázist. Következésképpen a Tanács nem követett el értékelési hibát.

b) A fenntartásról szóló jogi aktusokról

145 A jegyzékeken való fenntartásról szóló jogi aktusokat illetően elsősorban meg kell állapítani, hogy – amint az a fenti 124. pontban megállapításra került – a Tanács egy közismertnek tekinthető tény helytállóságának alátámasztása érdekében hivatkozhat azokra a bizonyítékokra, amelyeket a Törvényszék előtti eljárás keretében az ellenkérelem mellékleteként nyújtott be a felperes kifogásaira válaszul.

146 Egyébiránt meg kell jegyezni, hogy mindenesetre a fenntartásról szóló jogi aktusokat illetően a Tanács 2023. július 24-én többek között levelet küldött a felperesnek, amelyben tájékoztatta őt a megtámadott jogi aktusok vele szembeni meghosszabbításáról, kifejezetten utalva a 2023. június 28-án benyújtott ellenkérelem mellékletében továbbított bizonyítékokra. Ennélfogva a felperessel szemben felhozott tények megalapozottságának bizonyítása érdekében támaszkodhat ezekre.

147 Másodsorban, a fenti 129–144. pontban kifejtettekkel azonos okokból a Tanács állításai megbízható és releváns bizonyítékokon alapulnak.

148 Következésképpen meg kell állapítani, hogy a Tanács kellően konkrét, pontosan meghatározott és egybevágó valószínűsítő körülmények együttesét terjesztette elő annak bizonyítására, hogy a felperes megfelelt a szóban forgó jegyzékbe vételi kritériumnak.

149 Harmadsorban, az ukrajnai helyzet általános összefüggéseit illetően meg kell állapítani, hogy a fenntartásról szóló jogi aktusok elfogadásának időpontjában az ezen országban fennálló helyzet továbbra is súlyos volt, és hogy az eredeti jogi aktusok célja, vagyis az orosz kormányra való nyomásgyakorlás annak érdekében, hogy vessen véget az Ukrajnát destabilizáló tevékenységeinek és politikájának, továbbra is aktuális volt.

150 Negyedsorban, ami a felperes által az első kiigazítási beadvány mellékleteként annak bizonyítása érdekében benyújtott könyvvizsgálói jelentést illeti, hogy nem rendelkezik infrastruktúrával a harkivi területen, meg kell jegyezni, hogy a fenti 128. pontban hivatkozott ítélkezési gyakorlat fényében e dokumentum bizonyító ereje csekély. Egyrészt ugyanis e jelentés a felperes kérésére a jelen ügy céljából készült, másrészt pedig abban az szerepel, hogy a könyvvizsgáló nem tudta azonosítani a felperes többek között a harkivi területhez köthető eszközeinek nyilvántartásba vételét, ez azonban nem feltétlenül jelenti azt, hogy a felperes nem rendelkezett infrastruktúrával ebben a térségben. Ráadásul e jelentés megállapítja, hogy az a felperessel egyeztetett eljárások alapján készült, és nem garantálható, hogy további eljárások lefolytatása esetén az eredmények eltérően alakultak volna.

151 E megfontolások összességére tekintettel meg kell jegyezni, hogy a Tanács nem követett el értékelési hibát, amikor úgy ítélte meg, hogy a felperes az orosz katonai és ipari bázist közvetlenül támogató szervezet, és ennek megfelelően fenntartotta a nevét a vitatott jegyzékeken.

152 A fentiek összességére tekintettel a harmadik jogalapot teljes egészében el kell utasítani.

4. Az arányosság elvének megsértésére, valamint a vállalkozás szabadságának és a felperes jóhírnevének megsértésére alapított, negyedik jogalapról

153 A felperes arra hivatkozik, hogy a megtámadott jogi aktusok sértik a Charta 16. cikkében biztosított vállalkozás szabadságát és a jóhírnevét. Nem vonatkozhat rá ugyanis semmilyen eltérés, és tevékenységének lényege akadályokba ütközik. A felperes azt is kifejti, hogy a vitatott jegyzékekbe való felvétele nem tekinthető az Oroszországi Föderáció Ukrajnában végrehajtott destabilizáló tevékenységei elleni küzdelem céljából szükséges és megfelelő intézkedésnek.

154 Továbbá a felperes elsősorban hozzáteszi, hogy a többi nagy orosz távközlési szolgáltatóval szemben semmilyen korlátozó intézkedést nem hoztak. Másodsorban megjegyzi, hogy az internet-hozzáférés emberi jognak minősül, és hogy e hozzáférés korlátozása érintheti felhasználóinak a véleménynyilvánítás szabadságához, a magánélethez és az oktatáshoz való jogát.

155 A Tanács és a Bizottság vitatja ezt az érvelést.

156 Emlékeztetni kell arra, hogy arányosság elve, amely az uniós jog általános elvei közé tartozik, és amelyet az EUSZ 5. cikk (4) bekezdése rögzít, megköveteli, hogy az uniós jog valamely rendelkezése által alkalmazott eszközök alkalmasak legyenek az érintett szabályozással kitűzött jogszerű célok megvalósítására, és ne menjenek túl az azok eléréséhez szükséges mértéken (lásd: 2023. november 15-i OT kontra Tanács ítélet, T-193/22, EU:T:2023:716, 190. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

157 A jelen ügyben meg kell állapítani, hogy a felperessel szemben hozott korlátozó intézkedések bizonyos mértékben korlátozzák a vállalkozás szabadságát és érintik jóhírnevének tiszteletben tartását.

158 Márpedig, noha az alapvető jogok tiszteletben tartása az uniós jogi aktusok jogszerűségének feltétele, az állandó ítélkezési gyakorlat szerint a felperes által hivatkozott alapvető jogok, nevezetesen a vállalkozás szabadságához való jog és a jóhírnév tiszteletben tartásához való jog az uniós jogban nem részesülnek korlátlan védelemben. Következésképpen e jogok gyakorlása korlátozásnak vethető alá, azzal a feltétellel, hogy e korlátozások ténylegesen az Unió által elérni kívánt közérdekű céloknak felelnek meg, és a kitűzött cél vonatkozásában nem jelentenek olyan aránytalan és elviselhetetlen beavatkozást, amely az ily módon biztosított jogoknak magát a lényegét sértené (lásd ebben az értelemben: 2023. november 15-i OT kontra Tanács ítélet, T-193/22, EU:T:2023:716, 193. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

159 Így ahhoz, hogy a szóban forgó alapvető jogok korlátozása megfeleljen az uniós jognak, azt törvénynek kell előírnia, annak tiszteletben kell tartania az említett szabadság lényeges tartalmát, az Unió által ilyenként elismert általános érdekű célkitűzésre kell irányulnia, és az nem lehet aránytalan (lásd: 2023. november 15-i OT kontra Tanács ítélet, T-193/22, EU:T:2023:716, 194. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

160 Márpedig meg kell állapítani, hogy e négy feltétel a jelen ügyben teljesül.

161 Először is, a szóban forgó korlátozó intézkedéseket „törvény írja elő”, mivel azok olyan jogi aktusokban szerepelnek, amelyek többek között általános hatályúak, az uniós jogban egyértelmű jogalappal, valamint megfelelő előreláthatósággal rendelkeznek.

162 Másodszor, a megtámadott jogi aktusok hat hónapig alkalmazandók, és azokat folyamatosan felül kell vizsgálni. Mivel az említett intézkedések ideiglenesek és visszavonhatók, meg kell állapítani, hogy azok nem sértik a hivatkozott jogok lényeges tartalmát.

163 Harmadszor, ezek olyan általános érdekű, a nemzetközi közösség számára alapvető fontosságú célt szolgálnak, mint az Oroszországi Föderáció Ukrajna területi integritásának, szuverenitásának és függetlenségének aláásására irányuló intézkedései költségeinek növelése, valamint a válság békés rendezésének előmozdítása (lásd ebben az értelemben: 2017. március 28-i Rosneft ítélet, C-72/15, EU:C:2017:236, 147. pont; 2023. november 15-i OT kontra Tanács ítélet, T-193/22, EU:T:2023:716, 198. pont).

164 Negyedszer, ami a szóban forgó korlátozó intézkedések megfelelő jellegét illeti, meg kell állapítani, hogy a nemzetközi közösség számára olyan alapvető fontosságú, általános érdekű célkitűzésekre tekintettel, mint amelyeket a fenti 163. pont említ, ezen intézkedések önmagukban nem bizonyulhatnak nem megfelelőnek. Ezenkívül ezen intézkedések szükséges jellegét illetően meg kell jegyezni, hogy a megtámadott jogi aktusok bizonyos termékek, nevezetesen a kettős felhasználású termékek és technológiák, valamint a módosított 2014/512 határozat 3a. cikkének (7) bekezdésében említett termékek és technológiák tekintetében tartalmaznak tilalmat, és hogy e tilalom csak az európai gazdasági szereplőkre vonatkozik. Más, kevésbé korlátozó intézkedések, mint például az előzetes engedélyezési rendszer, nem teszik lehetővé a kitűzött cél ugyanolyan hatékony elérését.

165 A megtámadott jogi aktusok ugyanis nem valamennyi termékre, hanem kizárólag a kettős felhasználású termékekre és technológiákra, valamint a módosított 2014/512 határozat 3a. cikkének (7) bekezdésében említett termékekre vonatkoznak, és rendelkeznek az alkalmazott korlátozó intézkedésektől való eltérések engedélyezésének lehetőségéről. Közelebbről, a módosított 2014/512 határozat 3b. cikkének (1) bekezdése a szóban forgó korlátozó intézkedésektől való eltéréseket ír elő a vitatott jegyzékekbe felvett szervezetek – így a felperes – tekintetében. Konkrétabban, az illetékes nemzeti hatóságok két esetben engedélyezhetik a kettős felhasználású termékek és technológiák eladását, szolgáltatását, átadását vagy kivitelét, még akkor is, ha alapos okkal feltételezhető, hogy a végfelhasználó a IV. mellékletben felsorolt szervezet lehet, mégpedig amennyiben az ilyen termékekre vagy technológiákra, illetve a kapcsolódó technikai vagy pénzügyi segítségnyújtásra az emberi egészségre és biztonságra vagy a környezetre valószínűsíthetően súlyos és jelentős hatást gyakorló esemény sürgős megelőzése vagy hatásainak enyhítése érdekében van szükség. és amennyiben az említett termékek vagy technológiák, illetve a kapcsolódó technikai vagy pénzügyi segítségnyújtás 2022. február 26. előtt megkötött szerződés teljesítéséhez vagy az ilyen szerződés teljesítéséhez szükséges járulékos szerződés teljesítéséhez szükséges, feltéve hogy az engedélyt 2022. május 1. előtt kérelmezik.

166 Ötödször, a szóban forgó érdekek egymással szembeni mérlegelése azt mutatja, hogy a kettős felhasználású termékek és technológiák kivitelére vonatkozó korlátozásokkal járó hátrányok a kitűzött célokhoz képest nem aránytalanok. E tekintetben a megtámadott jogi aktusok által követett célok jelentősége, amelyek az Unió külső tevékenységének az EUSZ 21. cikkben meghatározott céljaival összhangban a béke és a nemzetközi biztonság fenntartásának tágabb célkitűzésébe illeszkednek, elsőbbséget élvezhet az egyes gazdasági szereplőket érő, akár jelentősen hátrányos következményekkel szemben. Következésképpen a felperes nem bizonyította, hogy a megtámadott jogi aktusok aránytalanul sértették a vállalkozási szabadságát és jóhírnevének tiszteletben tartását.

167 Egyébiránt, amennyiben a felperes a válaszban megemlíti egyrészt, hogy a többi nagy orosz távközlési szolgáltatóval szemben semmilyen korlátozó intézkedést nem hoztak, másrészt pedig, hogy a vele szemben alkalmazott korlátozások érinthetik felhasználóinak a véleménynyilvánítás szabadságához, a magánélethez és az oktatáshoz való jogát, meg kell jegyezni, hogy ezeket az érveket nem támasztja alá.

168 Mindenesetre a felperes azon érvét illetően, amely szerint a többi nagy orosz távközlési szolgáltatóval szemben semmilyen korlátozó intézkedést nem hoztak, meg kell jegyezni, hogy még ha feltételezzük is, hogy a Tanács nem fogadott el korlátozó intézkedéseket az Oroszországi Föderáció távközlési ágazatához tartozó bizonyos személyekkel vagy szervezetekkel szemben, és hogy e személyek a felperessel összehasonlítható helyzetben vannak, ezt az érvet el kell utasítani. Az egyenlő bánásmód elvét és a hátrányos megkülönböztetés tilalmát, valamint a gondos ügyintézés elvét ugyanis össze kell egyeztetni a jogszerűség elvével (lásd: 2009. október 14-i Bank Melli Iran kontra Tanács ítélet, T-390/08, EU:T:2009:401, 59. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat; 2016. május 3-i Post Bank Iran kontra Tanács ítélet, T-68/14, nem tették közzé, EU:T:2016:263, 135. pont).

169 Azon érvet illetően, amely szerint a vele szemben alkalmazott korlátozások érinthetik felhasználóinak a véleménynyilvánítás szabadságához, a magánélethez és az oktatáshoz való jogát, meg kell jegyezni, hogy a felperes azt nem támasztotta alá konkrét érveléssel, és többek között nem fejtette ki, hogy a kettős felhasználású termékek és technológiák kivitelére vonatkozó szigorú szabályozás alkalmazása mennyiben érintené az említett jogokat.

170 A fentiek fényében a negyedik jogalapot, ennélfogva pedig a keresetet teljes egészében el kell utasítani.

V. A költségekről

171 Az eljárási szabályzat 134. cikkének (1) bekezdése alapján a Törvényszék a pervesztes felet kötelezi a költségek viselésére, ha a pernyertes fél ezt kérte.

172 Az eljárási szabályzat 138. cikkének (1) bekezdése alapján az eljárásba beavatkozó tagállamok és intézmények maguk viselik költségeiket.

173 A jelen ügyben, mivel a felperes pervesztes lett, kötelezni kell a költségek viselésére. Egyébiránt a Bizottság mint beavatkozó intézmény maga viseli saját költségeit.

A fenti indokok alapján

A TÖRVÉNYSZÉK (kibővített első tanács)

a következőképpen határozott:

1) A Törvényszék a keresetet elutasítja.

2) A Törvényszék a MegaFon OAO-t kötelezi a saját költségein felül az Európai Unió Tanácsa részéről felmerült költségek viselésére.

3) Az Európai Bizottság maga viseli saját költségeit.

Mastroianni Brkan Gâlea

Tóth Kalėda

Kihirdetve Luxembourgban, a 2025. január 15-i nyilvános ülésen.

Aláírások